

Ara

Un relat de: [Júu](#)

"Tot en un instant es pot capgirar..."

Tot el que AVUI et fa feliç,
DEMÀ et pot fer esclatar en mil plors.

Tot el que AVUI creus ferm i segur,
DEMÀ pot desaparèixer.

Tot el que AVUI sens etern,
DEMÀ pot transformar-se en un efímer impossible.

I ARA ho veig;

ARA tornaria enrere per fer tots els petons
que per vergonya vaig esquivar.

ARA retrocediria en el temps per escoltar,
una vegada rere l'altra,
aquelles bromes i riure com si em fessin gràcia
només per veure aquell somriure.

ARA rebobinaria constantment per sentir aquella paraula, aquella expressió, que deia,
i que tanta gràcia em feia...

ARA reviuria una vegada rere l'altra
tots aquells moments que vaig considerar sense importància,
i n'apreciaria les petites coses
amb les quals ara no puc deixar de pensar.

ARA viuria l'avui
sense por al demà.

Ara m'estimaria una mica més
i m'amagaria una mica menys.

ARA;
mouria en direcció contrària les agulles del rellotge i els dies del calendari,
per fer que aquest ARA...
no arribés quan ja sigui massa tard."

ARA TOCA DEIXAR ENRERE EL PASSAT,
PER PODER VIURE EL PRESENT.

#bocinsdemi

@lletretes

Júu.